Hukuk Bölümü 2009/73 E. , 2010/39 K.

- 2918 SAYILI YASA'NIN 65. MADDESININ BEŞINCI FIKRASI UYARINCA VERILEN PARA CEZASININ KALDIRILMASI ISTEMIYLE AÇILAN DAVANIN, ADLİ YARGI YERİNDE ÇÖZÜMLENMESI

  - KARAYOLLARI TRAFİK KANUNU (2918) Madde 65

"İçtihat Metni"

Davacı : Ö.T. İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Vekilleri : K.A. - Av. Ö.Y.

Davalı : Maliye Bak. Ankara İli Defterdarlığı Yeğenbey Vergi Dairesi

Vekili : Av. M.A.

O L A Y : Jandarma Genel Komutanlığı Trafik Tim Komutanlığı yetkilileri tarafından, Konya, Kulu, Karacadağ Kasabası Yolu'nda, 04.04.2000 tarihinde yapılan trafik kontrollerinde; 06 ZYH 72, 06 VNE 87, 06 KRA 95, 06 VYA 10, 06 TZT 44 ve 06 ZHP 22 plaka no.lu araçların (kamyonların) fazla tonajlı yük aldığının tespit edildiğinden bahisle; her bir araç için Trafik Ceza Tutanağı düzenlenerek, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 65/5 maddesi uyarınca; 350.80 YTL'den toplam 2.104,80 YTL'lik trafik para cezası kesilmiştir.

Trafik Ceza Tutanaklarında; Trafik Suçlusu olarak "Ö.T. İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti." gösterilmiştir.

Davacı vekilleri dilekçelerinde; araçların sürücüleri tarafından, müvekkili şirketin plaka numaraları belirtilen araçlarla hiçbir ilgisi bulunmadığı halde, yalan beyanda bulunularak araçların müvekkillerinin sahibi bulunduğu Ö.T. İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti. 'ne ait olduğunun beyan edildiğini; bunun üzerine Trafik Kontrol memurları tarafından araçların ruhsatları incelenmeden araç sürücülerinin beyanlarına dayanılarak müvekkili Şirkete her bir araç için trafik cezası kesildiğini ve tebliğ edildiğini; ceza kesilen araçların ruhsatlarındaki adreslerinden yararlanılarak yapılacak araştırmada araçların hiçbirisinin müvekkilleri şirket adına kayıtlı olmadığı görülecek iken; bu araştırmayı yapmak yerine müvekkili şirketten haksız ve mesnetsiz talepte bulunma yoluna gidildiğini, şirketin mağdur edildiğini, bu nedenle davalının muarazasının men'i ile müvekkili şirketin borçlu olmadığının tespiti için mahkemelerine başvurmanın zorunlu olduğunu ifade ederek, sonuçta; müvekkili şirketin 04.04.2000 tarihinde 06 ZYH 72, 06 VNE 87, 06 KRA 95, 06 VYA 10, 06 TZT 44 ve 06 ZHP 22 plakalı araçlar için kesilen ceza toplamı 2.104,80 YTL 'den dolayı borçlu olmadığının tespitine ve davalının muarazasının men'ine dava sonuna kadar müvekkil aleyhine İcra takibi yapılmaması için ihtiyati tedbir kararı verilmesine karar verilmesi istemiyle adli yargı yerinde itirazda bulunmuşlardır.

Davacı vekilleri, Davalı vekilinin 17.07.2006 tarihli cevap dilekçesine karşı Mahkemeye verdikleri 30.11.2006 tarihli dilekçelerinde; açtıkları davanın, davalı idarenin iddiasının aksine, müvekkil şirkete ait araçların aşırı yük alması nedeniyle trafik plakalarına kesilen cezalara ilişkin dava olmadığını; açtıkları davanın, müvekkil şirketin bu plakalara ait araçların maliki olmaması nedeniyle muarazanın önlenmesi ve menfi tespit davası olduğunu; bu nedenle davalarının adli yargının görevine girdiğini; konuyla ilgili Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 2004/1914-11334 sayılı ilamının emsal olduğunu ifade etmişlerdir. (Davacı vekilleri, 17.4.2007 tarihli cevap ve 12.7.2007 tarihli temyiz dilekçelerinde de aynı hususstaki itirazlarını sürdürmüşlerdir.)

ANKARA 9. SULH HUKUK MAHKEMESİ: 18.06.2007 gün ve E:2006/781, K:2007/1349 sayı ile, Davacı vekilinin, 4.4.2000 tarihinde, Konya, Kulu, Karacadağ kasabası yolunda Jandarma Trafik Tim Komutanlığı yetkilileri tarafından yapılan trafik kontrolünde 06 ZYH 72,06 VNE 87, 06 KRA 95, 06 VYA 10, 06 TZT 44 ve 06 ZHP 22 plaka sayılı kamyonların fazla tonajIı yük aldığının tespit edildiğini, araç sürücüleri tarafından araçların davacı şirketle ilgisi olmadığı halde yalan beyanla davacı şirkete aitmiş gibi beyan edildiğini, toplam 2.104,80 YTL trafik cezası kesildiğini ve borç nedeni ile borçlu olmadıklarının tespitine, davalının muarazasının men' ine karar verilmesini istemiş olduğu; davalı vekilinin, davanın süre ve görev yönünden reddinin gerektiğini, olayda 4.4.2000 tarihinde yapılan trafik kontrollerinde araçların 2918 Sayılı Yasanın 65/5 maddesi gereğince azami toplam ağırlığın üzerinde yükleme yaptırılmasından dolayı düzenlenen ceza tutanaklarının Çankaya İlçe Emniyet Müdürlüğü B.Evler karakol Amirliğine tebliğ için gönderildiğini, dava konusu cezaların yük nakli yaptıran işletmeler adına düzenlendiğini, yükün davacı şirkete ait olması nedeni ile tutanakların usul ve yasaya uygun olduğunu ve davanın reddini istemiş bulunduğu; tarafların toplanan delilleri, dosyaya sunulan trafik ceza tutanakları, celp edilen trafik kayıtları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde, davacı taraf her ne kadar şirketin uhdesindeki araçların arkasından kesilen ceza tutanaklarından dolayı borçlu olmadığının tespitini talep etmiş ise de yapılan işlemin idari işlem ve idari işlemlere karşı da itiraz mercisinin İdari Yargı olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu kararın temyiz edilmesi üzerine, YARGITAY 3. HUKUK DAİRESİ: 01.11.2007 gün ve E:2007/15598, K:2007/16024 sayı ile, kesinleşen idari para cezasına karşı, defterdarlık aleyhine açılan tespit ile muarazanın giderilmesinin adli yargıda görülemeyeceği gerekçesiyle; yerinde bulunmayan bütün temyiz itirazlarının reddi ile usul ve kanuna uygun olan hükmün ONANMASINA karar vermiş; Mahkeme kararı kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez; müvekkili şirkete ait oldukları iddiasıyla, müvekkili şirket aleyhine, 13/04/2000 tarihinde düzenlenen 06 KRA 95 plakalı araç için 01480 seri no'Iu, 04/04/2000 tarihinde düzenlenen 06 VYA 10 plakalı araç için 01479 seri no' lu, bila tarih düzenlenen 06 ZYH 72 plakalı araç için 01483 seri no'lu, bila tarih düzenlenen 06 VNE 87 plakalı araç için 01481 seri no'lu, bila tarih düzenlenen 06 ZHP 22 plakalı araç için 01484 seri no'lu trafik cezası tutanaklarının İPTALİ istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 15. İDARE MAHKEMESİ: 02.01.2009 gün ve E: 2008/1262 sayı ile, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi'nin Kuruluş ve işleyişi Hakkında Kanunun 19., 31.03.2005 gün ve 25772 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3. 27., Anayasa Mahkemesinin kararı üzerine 19.12.2006 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5560 Sayılı Çeşitli Kanunlarda Değişlik Yapılmasına ilişkin Kanun ile Kabahatler Kanunu'nun 3.maddelerine yer verdikten sonra; 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun Tescil Plakasına Göre Tutanak Düzenlenmesi'ne ilişkin 116. maddesinde; "Trafiği tehlikeye düşürecek, engel olacak şekilde veya yasaklanmış yerlerde park etmiş araçlara veya trafik kural ve yasaklarına aykırı davranışları belirlenmiş bulunan, kara- yolları ağırlık kontrol mahallerinde işaret, ışık, ses veya görevlilerin ikazına rağmen tartı sistemine girmeden seyri ne devam eden ve sürücüsü tespit edilemeyen araçlara tescil plakalarına göre ceza veya suç tutanağı düzenlenir. Para cezasının ödenmesi gerektiği hallerde trafik kaydında araç sahibi olarak görülen kişiye cezayı (Değişik ibare: 5228 - 16.7.2004 / m.59/8-c)"ödemesi için posta yoluyla tebligat yapılır, bu şekilde tebliğ edilemeyen tutanaklar ilgili tahsil dairesinin ilan asmaya mahsus yerinde liste halinde ilan edilir, ilan tarihini takip eden otuzuncu gün tebligat yapılmış sayılır ve bu cezalar 114 ve 115 inci maddelerde belirtilen şekilde takip ve tahsil olunur. Bu şekilde uygulanan cezalar için araç sahipleri

cezanın tebliği tarihinden itibaren yedi gün içinde yetkili mahkemeye itiraz edebilirler. İtiraz ödemeyi ve ödeme ile ilgili süreyi durdurur. İtiraz üzerine verilen kararlar kesindir." yönünde düzenlemeye yer verilmiş olduğu; dava dosyasının incelenmesinden, Konya ili Kulu ilçe Jandarma Trafik Tim Komutanlığınca 2918 sayılı Yasanın 65/5 maddesine riayet edilmediğinden bahisle, aynı Kanun'un 116. maddesi uyarınca davacı firmaya ait olduğu söylenen araçların tescil plakalarına kesilmiş olan 2.104,80 YTL tutarındaki trafik para cezalarına karşı açılan davada Ankara 9. Sulh Hukuk Mahkemesince 2006/781 E:, 2007/1349 K Sayılı karar ile idari işlemlere karşı görevli yargı yerinin idari yargı mercileri olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddedildiği, söz konusu kararın Yargıtay 3. Hukuk Dairesi'nin 1.11.2007 gün ve 2007/15598 E, 2007/16024 K sayılı kararı ile "Kesinleşen idari Para cezasına karşı defterdarlık aleyhine açılan tespit ile muarazanın giderilmesi adli yargıda görülemez" denilerek onandığı, bunun üzerine 27.11.2007 tarihinde dava konusu trafik para cezalarına ilişkin tutanakların iptali istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığının anlaşıldığı; yukarıda aktarılan Kanun hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden; idari para cezasının dayanağını oluşturan 2918 sayılı Kanunda "Tescil plakalarına göre tutulan tutanaklara" binaen kesilen trafik para cezalarına ilişkin olarak yapılan itirazlarda uyuşmazlığı çözmekle görevli olan yargı yerinin idare Mahkemeleri olduğuna ilişkin açık bir düzenleme bulunmaması karşısında, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu uyarınca davaya bakmakla Adli Yargı yerlerinin görevli olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle; Mahkemelerinin görevsizliğine, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve işleyişi Hakkında Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa KICALIOĞLU, Mahmut BİLGEN, Habibe ÜNAL, Ayper GÖKTUNA, Serdar AKSOY ve Muhittin KARATOPRAK'ın katılımlarıyla yapılan 01.03.2010 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME : Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği…"açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Anılan Yasanın 14. maddesinde, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir" hükmü yer almış, 19. maddesinde, "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler. (Değişik fıkra: 21/01/1982 - 2592/6 md.;Değişik fıkra: 23/07/2008-5791 S.K./9.mad) Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir." denilmiştir.

2247 sayılı Yasanın 19. madde hükmü ile, yargı merciilerinin Uyuşmazlık Mahkemesi'ne re'sen başvurabilmelerine olanak tanınmış olup, böylece Yasa'nın 14. maddesine göre doğabilecek olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi bakımından daha ekonomik bir yöntem öngörülmüştür.

Buna göre, 19. madde kapsamındaki bir başvuruda da, 14. maddede öngörülen "... tarafları, konusu ve sebebi aynı olan dava..." koşulunun aranacağı doğaldır.

Olayda, 2918 sayılı Yasa'nın 65/5 maddesine aykırılık nedeniyle düzenlenen ve davacı şirkete adına kesilen trafik para cezasına ilişkin tutanakların; davacı vekillerince, adli ve idari yargı yerlerinde, iptale yönelik iddiaların ve donelerin aynı olmasına karşın, sonuç bölümlerinde farklı nitelendirmelerde bulunulmak suretiyle dava edildiği; davanın özünün, davacı şirkete ait araç oldukları iddiasıyla, şirket aleyhine düzenlenen trafik cezası tutanaklarının iptali ve cezaların ortadan kaldırılmasına yönelik bulunduğu; görevli Mahkemece yapılacak değerlendirmede, söz konusu araçların davacı şirkete ait olup olmadığının tespitinin yapılacağı ve bu tespit sonucuna göre bir yargıya varılacağı açık olduğundan; uyuşmazlığın, Yasanın 14. maddesinde öngörülen tarafları, konusu ve sebebi aynı olan dava koşulunu taşıdığı sonucuna varılmıştır. Bu açıdan, İdare Mahkemesince 2247 sayılı Yasanın 19. maddesinde öngörülen şekilde başvurulduğu ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dava, 2918 sayılı Yasa'nın 65. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca verilen para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 65. maddesinin beşinci fıkrasında(Değişik: 21/5/1997 - 4262/4 md.), "Sürekli ve süreksiz olarak yük naklettiren kamu kurum ve kuruluşları ve gerçek ve tüzel kişilere ait işletmeler, yük nakli yaptırdıkları araçların azami toplam ağırlıklarını dikkate alarak yükleme yapmak zorundadırlar. Bu hükme aykırı hareket edenler hakkında her araç için 72 000 000 lira para cezası uygulanacağı gibi araçlar trafikten men edilir. Ancak, maden ocaklarından çıkarılan tartılamayan dökme ve blok yüklerin ve zirai ürünlerin stok mahalline ve kısa mesafeli taşınmalarında araçların istiap hadlerini yüzde onbeş oranında aşabilmeleri mümkündür" denilmiştir.

Uyuşmazlık Mahkemesi, 2918 sayılı Yasa'nın 116. maddesi kapsamında araç tescil plakasına göre düzenlenenler dışında trafik zabıtasınca uygulanan idari para cezalarına karşı açılan davaları; bu uygulamanın idari ceza kapsamında bulunması; Yasada idari cezalarla ilgili davalarda (116. maddedeki itiraz yolu hariç) görevli yargı yerini açıkça belli eden bir hükme yer verilmemesi; bu Yasada gösterilen adli cezalara hükmetmekle görevli mahkemeye işaret eden 112. maddeye de herhangi bir atıfta bulunulmamış olması karşısında ve göreve ilişkin genel ilkelere göre idari yargının görev alanında görmüştür.

1.6.2005 tarihinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girmesi üzerine Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nce, sözü edilen Kanunun diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımlar ile bunlara karşı yapılacak itirazlara ilişkin görev hükümleri üzerindeki etkisinin incelenmesi sonucunda: diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımın, dayanağı olan yasanın amacı dikkate

alınarak; Kabahatler Kanunu'nun 1., 2., 16. ve 19. maddelerinde belirtilen koşulları taşıması, 27. maddenin (1) numaralı bendinde belirtilen idari yaptırımlardan olması halinde, idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin olanlarına karşı 1.6.2005 tarihinden sonra yapılacak itirazlarda sulh ceza mahkemelerinin genel görevli kılındığına ve bu nedenle doğan görev uyuşmazlıklarında adli yargı yerinin görevli bulunduğuna karar verilmiştir.

Daha sonra, 30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde " (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır." denilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu'nun; idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen trafik para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nda da bu para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile Sulh Hukuk Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara 9. Sulh Hukuk Mahkemesi'nce verilen 18.06.2007 gün ve E:2006/781, K:2007/1349 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 01.03.2010 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.